

Mál nr. 174/2015**M og****vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar fjölskyldutryggingar.
Ágreiningur um bótaskyldu vegna trampólíns sem fauk á bíl þann 14.3.2015.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þ. 5.05.2015, ásamt fylgiskjöllum
2. Bréf V, dags. 5.6.2015, ásamt fylgiskjöllum

Málsatvik.

Þann 14. mars 2015 fauk trampólín í eigu M á bifreið nágranna og olli á henni skemmdum. Trampólínið var bundið niður og búið að taka öryggisnet af því. Þrátt fyrir það losnuðu hlutar af trampólíninu og fuku á bifreið nágrannans í því mikla óveðri sem var þann 14. mars 2015. Atvikið var tilkynnt til V þann 18. mars 2015 en V hafnaði bótaskyldu með bréfi, dags. 31. mars 2015.

Höfnun V byggði á því að í 28. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga (VSL) segir að vátryggðum beri skylda til að hindra vátryggingaratburð og sé yfirvofandi hætta hætta á að vátryggingaratburður verði, skuli vátryggður gera það sem með sanngirni er unnt að ætlast til af honum til að hindra eða takmarka tjón. Í greininni segi einnig að hafi orðið tjón vegna þess að vátryggður hafi af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi vanrækt skyldur sínar megi fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta og við mat á því skuli líta til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburður bar að og atvika að öðru leyti. Búið hafi verið að vara við veðri því sem var þann 14. mars 2015 í öllum fjölmiðlum og spáð var að vindhviður gætu náð allt að 50 m/s. Ekki hafi verið brugðist við þeim viðvörðunum, þrátt fyrir að um einfalt verk sé að ræða að taka trampólín saman. Með vísan til þess hafnaði V bótaskyldu í málinu.

Tjónþoli í máli þessu gerði kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu M sem V hafnaði. Tjónþoli kærði niðurstöðuna til Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum, mál nr. 197/2015. Þar sem um er að ræða sama mál verður efnisleg afstaða nefndarinnar sú sama í báðum málum og ekki þörf á að rekja frekar afstöðu aðila.

Álit.

Forsenda þess að fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta á grundvelli 28. gr. VSL er að vanræksla eigi rót að rekja til ásetnings eða stórkostlegs gáleysis vátryggðs. Í vátryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar V er fjallað um afleiðingar þess ef vátryggingaratburður verður rakinn til stórkostlegs gáleysis í 13. gr. VII. kafla um sameiginlega skilmála. Þar segir í gr. 13.3 að ákvæðið eigi ekki við um ábyrgðartryggingar og er því hvergi getið um það í skilmálum félagsins að stórkostlegt gáleysi vátryggðs geti leitt til skerðingar eða niðurfellingar bótaskyldu í ábyrgðartryggingu. Þegar af þeirri ástæðu getur V ekki borið fyrir sig að ætlað stórkostlegt gáleysi M, við að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjón, hafi áhrif á bótagreiðslur úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar M. Þá vísar nefndin til þeirra sjónarmiða sem rakin eru í athugasemdum við 27. gr. VSL um að það sé almenn regla í ábyrgðartryggingum að stórkostlegt gáleysi vátryggðs leiði ekki til þess að félagið losni úr ábyrgð. Framangreind grein 13.3 í skilmálum V er í samræmi við þá almennu reglu. Í ljósi þessa er ekki ástæða til að fjalla sérstaklega um það hvort háttsemi M megi telja til stórkostlegs gáleysis eða hvort eingöngu hafi verið um að ræða einfalt gáleysi.

Niðurstaða.

Tjón á bifreið er bótaskyld að fullu úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar sem M var með hjá V.

Reykjavík 3.7.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.